

Rövid vélemény Muldoom Codric c. regényéről.

A Codric olvastán óhatatlanul Howard Conanja ötlük az ember eszébe --
Elég sok közös vonás fedezhető fel a két hős között. Ez persze nem baj, hiszen egyrészt Codric igen erőteljes, alaposan kidolgozott karakter, aki "megáll a saját lábán", másrészt szvsz semmi kifogásolnivaló nincs abban, ha egy 2. regényes, s ily módon pályája elején álló író neves elődök nyomdokaiban keresi a saját hangját.

Két dolgot azonban mindenképpen meg kell említeni a Muldoom-Howard (vagy Codric-Conan) párhuzam kapcsán:

1. Codric esetében nem érzékelttem olyan erős, megalapozott motivációt, mint ami Conant hajtotta kalandjaira;
2. Codricból hiányzik az a pusztán emberin túlmutató valami, ami Conan esetében pl az emberfeletti erőben, a barbár "tisztaságban", romlatlanságban testesül meg. Magyarán, Conan idealizált hős, Codric kevésbé. Lehet, hogy nem is akar az lenni.

Talán a fenti hasonlóságból fakad az, hogy az első fejezetek és Codric megismerése után nem sok tétje marad az olvasásnak: számíthatunk rá, hogy hősünk minden kutyaszorítóból következetesen kivágja magát, és végül többé-kevésbé sikeresen fejezi be küldetését -- legalábbis a regény korlátjai között. Ebből következően a történelmi szál általános feszültsége helyett az egyes jelenetek, mondjuk ki: akciójelenetek lesznek az érdeklődést fenntartó motívumok.

Akciójelenetekben nincs is hiány, viszont általában jól felépítettek, életszerűek, a szerző láthatólag "otthon érzi magát" a küzdelmekben. Különösen a pókkirálynő testőreivel szemben vívott két párviadal kiemelkedő, van realitásuk, s egy-egy pillanatra tényleg el lehet felejteni, hogy hősünk "úgysem" hal meg. Nagyon jól eltalált jelenetek.

Ami egy kicsit kilóg a történetből, az a Káosz-sereg világokat érintő jelentőségű vonulása. A nagyívű történelmi háttér kicsit diszsonáns Codric viszonylag gyenge motivációjához képest, mondhatni más a két szál léptéke, és nem vagyok biztos benne, hogy a könyv nem lett volna jobb a történelmi háttér mellőzésével. Persze lehetséges, hogy a folytatások szempontjából fontos ez a háttér... :)

Meglehetősen éles különbséget véltem felfedezni a regény kb. első 2/3-ának és utolsó harmadának nyelvezte között. A könyv vége felé a mondatok megrövidülnek, pattogóssá válnak, néha szinte már csak a tények közlésére szorítkoznak. Ez szolgálhatná a feszültség fokozását is, bennem mégis inkább a közelgő leadási határidő miatt felfokozott munkatempó képzetét kelti. Úgy is mondhatnám, a vége mintha egy kicsit össze lenne csapva – a megfogalmazás, de nem a cselekményvezetés szintjén.

Összességében úgy vélem, nagyon jó 2. regény a Codric. Azt hiszem, Muldoom még nem igazán találta meg a saját, egyedi hangját, viszont erre még rengeteg ideje van, és stílusgyakorlatnak kiváló a könyv. Ha szabad ilyet, én a magam részéről azt tanácsolnám, próbálkozzon még más stílusokkal is, keresse a saját ütemét, és ha minden jól megy, izgalmas dolgok várnak még az olvasókra.

Bye, Béka

